Rada
Evropské unie

Brusel 5. listopadu 2024
(OR. en)

15159/24

Interinstitucionální spis:
2022/0407(CNS)

FISC 213
ECOFIN 1235

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	14961/24
Předmět:	Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk – obecný přístup

Delegace naleznou v příloze znění obecného přístupu k výše uvedenému návrhu směrnice, jehož bylo dosaženo na zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci konajícím se dne 5. listopadu 2024.

PŘÍLOHA

2022/0407 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

[1] Úř. věst. C , , s. .
[2] Úř. věst. C , , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozvoj digitální ekonomiky významně ovlivnil fungování systému DPH v Unii, který není přizpůsoben novým digitálním obchodním modelům a neumožňuje plně využívat údaje, které digitalizace vytváří. Směrnice Rady 2006/112/ES[3] by měla být změněna tak, aby tento vývoj zohledňovala.

(2) Povinnosti v oblasti vykazování DPH by měly být upraveny tak, aby řešily výzvy spojené s ekonomikou platforem a snížily nutnost vícenásobné registrace k DPH v Unii.

(3) Ztráta příjmů z DPH, tzv. „výpadek příjmů z DPH“, se v roce 2020 v Unii odhadovala na 93 miliard EUR[4], z čehož je významná část způsobena podvody, zejména podvody na bázi chybějícího obchodníka uvnitř Společenství[5], odhadovanými v rozmezí 40–60 miliard EUR[6]. V závěrečné zprávě Konference o budoucnosti Evropy vyzývají občané k „harmonizaci a koordinaci daňových politik v rámci členských států EU s cílem zabránit daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem“ a k „podpoře spolupráce mezi členskými státy EU s cílem zajistit, aby všechny společnosti v EU platily svůj spravedlivý podíl na daních“. Iniciativa „DPH v digitálním věku“ je s těmito cíli v souladu.

---

3 Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

4 Výpadkem příjmů z DPH je celkový rozdíl mezi očekávanými příjmy z DPH na základě právních předpisů o DPH a doplňkových předpisů a skutečně vybranou částkou: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

5 Europol: https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud

6 Evropský účetní dvůr: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_CS.pdf

(4) Aby se zvýšil výběr daně z přeshraničních plnění a ukončila se stávající roztříštěnost vyplývající ze zavádění rozdílných systémů výkaznictví v členských státech, měla by být stanovena pravidla pro požadavky Unie na digitální výkaznictví. Tato pravidla by měla správcům daně poskytovat informace na základě jednotlivých plnění, aby se umožnilo křížové porovnávání údajů, zlepšily se kontrolní schopnosti správců daně a byl vyvolán odrazující účinek od nedodržování předpisů a zároveň se snížily náklady na dodržování předpisů pro podniky působící v různých členských státech a odstranily překážky v rámci vnitřního trhu.

(5) Aby se usnadnila automatizace procesu vykazování jak pro osoby povinné k dani, tak pro správce daně, měla by být plnění, která se mají správcům daně hlásit, dokumentována elektronicky. Elektronická fakturace by se měla stát standardním systémem pro vystavování faktur. Členské státy by však měly mít možnost povolit v případě domácího dodání zboží a poskytnutí služeb i jiné faktury.

(5a) Za účelem maximalizace interoperability by elektronické faktury měly být v zásadě v souladu s evropskou normou stanovenou v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870[7], která naplňuje požadavek stanovený v čl. 3 odst. 1 směrnice 2014/55/EU na vytvoření evropské normy pro sémantický datový model základních prvků elektronické faktury. Členské státy by však měly mít možnost povolit v případě domácího dodání zboží a poskytnutí služeb i jiné faktury.

[7] Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870 ze dne 16. října 2017 o zveřejnění odkazu na evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznamu syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU (Úř. věst. L 266, 17.10.2017, s. 19).

(5b) Členské státy příslušné ke stanovení pravidel fakturace by měly přijmout opatření, která mohou zahrnovat například akreditační systémy, s cílem zajistit, aby elektronické faktury vystavené osobami povinnými k dani splňovaly technickou syntax a sémantiku povolených norem a obsahovaly všechny nezbytné údaje stanovené danou normou. Tato opatření lze přijmout buď ve vztahu k osobám povinným k dani, které jsou povinny vystavit fakturu, nebo vůči poskytovatelům služeb, kteří jsou třetími osobami, nebo vůči oběma. Osoby, na něž se tato opatření vztahují, budou odpovědné za uplatňování těchto opatření. Tato opatření by však neměla osobám povinným k dani bránit v tom, aby si zvolily prostředky pro vystavování a zasílání faktur zákazníkovi, což znamená buď přímo samy, nebo prostřednictvím třetích osob či veřejné platformy, je-li k dispozici.

(5c) Účinnost vnitrostátních systémů digitálního výkaznictví by mohla být ohrožena, pokud by osoby povinné k dani neplnily v souvislosti s plněními podléhajícími vykazovací povinnosti povinnost vystavovat elektronické faktury. S ohledem na digitalizaci plnění a hospodářské výměny a na cíle této směrnice v oblasti digitalizace DPH, a to i s cílem zajistit účinnější boj proti podvodům, by členské státy měly mít možnost stanovit, že držení elektronické faktury vystavené v souladu s požadovaným standardem stanoveným ve směrnici o DPH se stane podstatnou podmínkou pro nárok na odpočet nebo vrácení splatné nebo odvedené DPH.

(6) Definice elektronické faktury by měla být uvedena do souladu s definicí použitou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU[8], aby bylo v oblasti vykazování DPH dosaženo standardizace. V důsledku toho se definice elektronické faktury bude vztahovat pouze na elektronické faktury, které budou vydávány, předávány a zpracovávány ve strukturovaném elektronickém formátu umožňujícím jejich automatizované a elektronické zpracování. Povinnost používat strukturovaný formát by měla zahrnovat přinejmenším údaje, které mají být vykazovány. Proto by se tato definice měla vztahovat na hybridní faktury kombinující údaje vložené do strukturovaného formátu a údaje v nestrukturovaném formátu čitelném pro člověka, pokud tyto faktury obsahují všechny údaje, které mají být vykazovány ve strukturovaném formátu.

(7) Aby mohl být systém výkaznictví DPH účinně uplatňován, je nutné, aby se informace dostaly ke správci daně neprodleně. Lhůta pro vystavení faktury u přeshraničních plnění by proto měla být stanovena na 10 dní po uskutečnění zdanitelného plnění.

(8) Elektronická faktura by měla umožnit automatizovaný přenos údajů potřebných pro účely kontroly správci daně. Za tímto účelem by elektronická faktura měla obsahovat všechny údaje, které je třeba předat správci daně ve strukturovaném formátu podle požadavků na digitální výkaznictví.

[8] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1).

(9) Zavedení elektronické faktury jako standardního způsobu dokumentace plnění pro účely DPH by nebylo možné, pokud by použití elektronické faktury nadále podléhalo souhlasu příjemce, zejména v kontextu B2B. V případě faktur vystavených osobám povinným k dani a právnickým osobám nepovinným k dani by proto uvedený souhlas s elektronickými fakturami splňujícími evropskou normu neměl být vyžadován, pokud členský stát nevyužil možnosti povolit papírové faktury nebo faktury v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury. V případech, kdy členský stát pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb na svém území povolí použití jiných norem, může rozhodnout, že souhlas příjemce s fakturami vystavenými v souladu s uvedenými normami se nevyžaduje. Jsou-li elektronické faktury vystaveny jiným osobám, mohou být i nadále podmíněny souhlasem příjemce.

(10) Komise splnila svou povinnost předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu pravidel fakturace platných od 1. ledna 2013, a zejména pak o rozsahu, v jakém skutečně vedla ke snížení administrativní zátěže podniků, jak požaduje článek 237 směrnice 2006/112/ES. Jelikož tato povinnost již byla splněna, měla by být z uvedené směrnice vypuštěna.

(11) Povinnost podávat souhrnná hlášení v rámci výkaznictví plnění uvnitř Společenství by měla být vypuštěna, neboť tato plnění spadají do oblasti působnosti požadavků na digitální výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb, avšak s rychlejšími a podrobnějšími informacemi.

(12) Aby se osobám povinným k dani usnadnilo předávání fakturačních údajů správci daně, měly by členské státy dát osobám povinným k dani k dispozici nezbytné prostředky pro toto předávání, které by měly umožnit, aby údaje zasílala přímo osoba povinná k dani, nebo třetí osoba na její účet, nebo veřejný portál, je-li k dispozici.

(13) Ačkoli by informace, které mají být předávány prostřednictvím požadavků na digitální vykazování pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb, měly být podobné těm, které byly předávány prostřednictvím souhrnných hlášení, je nutné vyžadovat, aby osoby povinné k dani poskytovaly i další údaje, včetně bankovních údajů, aby správci daně mohli sledovat nejen zboží, ale i finanční toky.

(14) Je třeba se vyhnout uložení zbytečné administrativní zátěže osobám povinným k dani, které působí v různých členských státech. Tyto osoby povinné k dani by proto měly mít možnost poskytovat požadované informace příslušným správcům daně za použití evropské normy. Členské státy by měly mít možnost stanovit další formáty vykazování údajů, jejichž dodržování by mohlo být pro určité osoby povinné k dani snazší.

(15) Aby bylo dosaženo nezbytné harmonizace při vykazování údajů o přeshraničním dodání zboží a poskytnutí služeb, měly by být vykazované informace ve všech členských státech stejné, aniž by členské státy mohly požadovat další údaje.

(16) Správci daně by měli získat nezbytné údaje o všech plněních, na něž se vztahuje vykazovací povinnost. Aby byl tento cíl zajištěn, zdá se být rozumné vyžadovat, aby plnění vykazoval i zákazník. To by umožnilo křížovou kontrolu těchto údajů s údaji poskytnutými dodavatelem a poskytlo by informace v případě, že dodavatel nesplnil vykazovací povinnost. Je však možné, že opatření přijatá členskými státy v souvislosti s vystavováním faktur a vykazováním poskytují dostatečné záruky, že dodavatel poskytne údaje správci daně při každém vystavení faktury. Za těchto okolností by členské státy měly mít možnost odchýlit se od uvedeného pravidla a vyjmout pořizovatele zboží a příjemce služeb z povinnosti vykazovat údaje o těchto plněních.

(17) Řada členských států zavedla rozdílné požadavky na vykazování plnění na svém území, což vede ke značné administrativní zátěži pro osoby povinné k dani, které působí v různých členských státech, neboť musí své účetní systémy přizpůsobit tak, aby tyto požadavky splňovaly. Aby se předešlo nákladům plynoucím z těchto rozdílů, měly by systémy zavedené v členských státech pro vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu mezi osobami povinnými k dani na jejich území splňovat prvky systému zavedeného pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb. Členské státy by měly zajistit elektronické prostředky pro předávání informací a stejně jako v případě přeshraničního dodání zboží a poskytnutí služeb by mělo být možné, aby osoba povinná k dani předkládala údaje v souladu s evropskou normou stanovenou v prováděcím rozhodnutí (EU) 2017/1870, třebaže příslušný členský stát mohl pro předávání údajů stanovit i další normy. Mělo by být možné, aby údaje zasílala buď přímo osoba povinná k dani, nebo třetí osoba na její účet, nebo veřejný portál, je-li k dispozici.

(18) Členské státy by neměly mít povinnost zavést na svém území požadavek na digitální výkaznictví v reálném čase na základě plnění v případě dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu, s výjimkou těch, na něž se vztahují požadavky na výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb. Mají-li však takový požadavek v budoucnu zavést, měly by tak učinit v souladu s novými pravidly týkajícími se požadavků na digitální výkaznictví pro dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na území členského státu, která jsou v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb. Členské státy, které již pro tato plnění systém výkaznictví zavedly, by měly tento systém přizpůsobit tak, aby bylo zajištěno, že jsou údaje vykazovány v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na území členského státu.

(19) Za účelem vyhodnocení účinnosti požadavků na digitální výkaznictví by Komise měla vypracovat hodnotící zprávu, v níž posoudí dopad elektronické fakturace a požadavků na digitální výkaznictví v rámci EU i jednotlivých států na účinnost výběru DPH a na snížení výpadku příjmů z DPH a na náklady spojené s prováděním a dodržování předpisů u osob povinných k dani a správců daně, aby bylo možné ověřit, zda systém dosáhl svých cílů, nebo zda vyžaduje další úpravy.

(20) Členské státy by měly mít možnost i nadále zavádět další opatření k zajištění správného výběru DPH a k zabránění daňovým únikům. Neměly by však mít možnost ukládat další obecné vykazovací povinnosti založené na plněních v případech, na které se vztahují požadavky na digitální výkaznictví, pokud nejsou vyžadovány na vnitrostátní úrovni pro přípravu a podání přiznání k DPH nebo pro účely kontroly. To znamená, že členské státy mohou ponechat – spolu s vykazovacími povinnostmi v reálném čase stanovenými ve směrnici – své vnitrostátní vykazovací nástroje založené například na systému SAF-T, jakož i vykazovací povinnosti, které nejsou obecné, jako jsou registrační pokladny. Členské státy navíc nejsou omezeny ve svých možnostech vyžádat si informace od osob povinných k dani při kontrole, neboť tyto informace jsou získávány pouze na žádost členského státu a nejsou výsledkem aktivního vykazování osobami povinnými k dani.

(20a) S cílem zjednodušit postup výběru DPH nebo zabránit určitým formám daňového úniku nebo vyhýbání se daňovým povinnostem zavedlo několik členských států, případně s předchozím povolením na základě článku 395, vnitrostátní digitální vykazovací povinnost v reálném čase na základě plnění. Tyto členské státy a osoby povinné k dani usazené na jejich území nedávno vynaložily značné investice, aby zajistily fungování těchto systémů a dosažení těchto cílů. S ohledem na výše uvedené by tyto členské státy měly mít výjimečně povinnost přizpůsobit své systémy tak, aby zajistily, že údaje budou vykazovány v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na jejich území až do roku 2035, pokud hodnotící zpráva Komise neodhalí nedostatky ve fungování přeshraničního systému digitálního výkaznictví, což by mohlo vést k dalšímu prodloužení lhůty pro uvedení vnitrostátního systému výkaznictví do souladu, bude-li to nezbytné.

(21) Ekonomika platforem způsobila určité potíže při uplatňování pravidel DPH, zejména stanovení daňového statusu poskytovatele služby a rovných podmínek mezi malými a středními podniky a ostatními podniky.

(22) Ekonomika platforem vedla k neodůvodněnému narušení hospodářské soutěže mezi dodáními zboží a poskytnutími služeb prostřednictvím online platforem, která unikají zdanění DPH, a dodáními a poskytnutími v tradiční ekonomice, která jsou předmětem DPH. Narušení se nejvíce projevilo ve dvou největších odvětvích ekonomiky platforem hned za elektronickým obchodem, a to v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a v odvětví silniční přepravy cestujících. Uznává se však, že tento rozdíl může být v některých členských státech zřetelnější než v jiných.

(23) S cílem řešit narušení hospodářské soutěže v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a v odvětví silniční přepravy cestujících by měla být stanovena pravidla, jimiž se změní úloha, kterou platformy sehrávají při výběru DPH (tím, že se stanou „domnělým poskytovatelem“). Podle tohoto modelu „domnělého poskytovatele“, což je právní fikce, která nemá žádný dopad na pravidla, která nespadají do oblasti působnosti právních předpisů o DPH, by platformy měly mít povinnost účtovat DPH, pokud ji původní poskytovatelé neúčtují, protože jsou například osobami nepovinnými k dani nebo osobami povinnými k dani využívajícími zvláštní režim pro malé podniky.

(23a) V zájmu zachování neutrality DPH by platformy neměly být považovány za „domnělého poskytovatele“, a proto by neměly účtovat DPH, pokud původní poskytovatelé uvedou identifikační číslo pro DPH a prohlásí, že budou účtovat DPH, která by jinak byla splatná domnělým dodavatelem či poskytovatelem.

(24) Pokud se však členské státy domnívají, že k takovému narušení hospodářské soutěže v jejich členském státě nedochází, je vhodné jim poskytnout možnost vyloučit z oblasti působnosti tohoto pravidla osoby povinné k dani, které na jejich území využívají zvláštní režim pro malé podniky a na které by se jinak systematicky vztahovalo pravidlo „domnělého poskytovatele“. Členské státy mohou stanovit podmínky, za nichž se tato možnost uplatňuje. Měly by mít prostor uplatňovat tuto možnost způsobem, který nevede ke vzniku nepřiměřené administrativní zátěže pro osobu poskytující služby krátkodobého pronájmu ubytování nebo služby silniční přepravy cestujících ani pro osobu povinnou k dani, která tato poskytnutí usnadňuje. V tomto ohledu by neměl být považován za nepřiměřený požadavek na informace nezbytné ke zjištění toho, zda původní poskytovatel využívá zvláštní režim pro malé podniky. Pokud však členský stát této možnosti využije, není tím dotčena obecná odpovědnost platforem za dodržování pravidel týkajících se domnělého poskytovatele.

(25) Aby byl zajištěn minimální stupeň soudržnosti mezi různými vnitrostátními systémy DPH, pokud jde o úpravu poskytování služeb krátkodobého pronájmu ubytování, měla by být tato služba pronájmu považována za službu s funkcí podobnou hotelovému odvětví, je-li nepřetržitě poskytována stejné osobě a po dobu nejvýše 30 nocí. S cílem přizpůsobit se různým vnitrostátním specifikům tohoto odvětví by však členské státy měly by mít možnost v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy podmínit poskytování služeb krátkodobého pronájmu ubytování určitými kritérii, podmínkami a omezeními.

(25a) Členské státy různě vykládají místo poskytnutí usnadňující služby poskytované platformami osobám nepovinným k dani. Je proto nezbytné toto pravidlo vyjasnit a zajistit společné kritérium.

(26) Aby se zabránilo tomu, že platformy pro plnění, u nichž jsou považovány za „domnělého poskytovatele“, budou zahrnuty do zvláštního režimu pro cestovní kanceláře, mělo by být vyjasněno, že tato plnění nespadají do oblasti působnosti tohoto zvláštního režimu. Podobně by mělo být zajištěno, aby cestovní kanceláře nebyly zahrnuty do pravidla „domnělého poskytovatele“.

(27) Tímto návrhem nejsou dotčena pravidla stanovená jinými právními akty Unie, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách)[9], která upravuje další aspekty poskytování služeb prostřednictvím online platforem, jako jsou povinnosti vztahující se na poskytovatele online platforem umožňujících spotřebitelům uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku.

(28) Směrnice Rady (EU) 2017/2455[10] a 2019/1995[11] změnily směrnici 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH, jimiž se řídí zdanění přeshraničního elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli v Unii. Tyto pozměňující směrnice omezily narušení hospodářské soutěže, zlepšily správní spolupráci a zavedly řadu zjednodušení. Změny zavedené těmito směrnicemi, které platí od 1. července 2021, byly sice z velké části úspěšné, byla však zjištěna potřeba určitých zlepšení.

---

9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

10 Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

11 Směrnice Rady (EU) 2019/1995 ze dne 21. listopadu 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o ustanovení týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží.

(29) Za tímto účelem by měla být objasněna některá stávající pravidla. Patří sem i pravidlo pro výpočet prahové hodnoty 10 000 EUR za kalendářní rok stanovené v článku 59c směrnice 2006/112/ES, pod níž může poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb (TBE) a prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, jež jsou uskutečněny dodavatelem nebo poskytovatelem usazeným v Unii, který je usazen pouze v jednom členském státě, být i nadále předmětem DPH v členském státě, v němž je usazena osoba povinná k dani, jež služby TBE poskytuje, nebo v němž se toto zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy. Článek 59c směrnice 2006/112/ES by měl být změněn tak, aby bylo zajištěno, že do výpočtu prahové hodnoty 10 000 EUR bude zahrnut pouze prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, které je dodáno z členského státu, v němž je osoba povinná k dani usazena, nikoli však prodej na dálku uskutečněný ze zásob zboží v jiném členském státě. K vyjasnění některých praktických aspektů, jako je uvedení internetové adresy, jsou nezbytné další drobné změny.

(30) Směrnice 2006/112/ES by měla být rovněž změněna tak, aby bylo jasně stanoveno, že do oblasti působnosti zvláštního režimu pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými ve Společenství (režim mimo Unii) spadají všechna poskytnutí služeb mezi podniky a spotřebiteli uskutečněná v Unii osobami povinnými k dani usazenými mimo Unii, a nikoli pouze poskytnutí služeb příjemcům usazeným v Unii. V návaznosti na zavedení nových pravidel pro sazby DPH směrnicí Rady (EU) 2022/542[12] a s cílem zahrnout osvobození od daně podle článku 151 směrnice 2006/112/ES týkající se dodání zboží a poskytnutí služeb mimo jiné v rámci diplomatických a konzulárních vztahů a některým dalším mezinárodním organizacím je rovněž nezbytné rozšířit režimy jednoho správního místa (OSS) podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES tak, aby do oblasti působnosti těchto režimů spadala dodání zboží a poskytnutí služeb s nulovou sazbou DPH a osvobozená od DPH s nárokem na odpočet. Směrnice 2006/112/ES by měla být navíc změněna tak, aby jasně stanovila lhůtu, ve které může osoba povinná k dani využívající zvláštní režimy provést změny v příslušných přiznáních k dani v rámci všech tří stávajících zjednodušených režimů: režimu mimo Unii a režimu Unie v rámci jednoho správního místa (OSS) a dovozního režimu v rámci jednoho správního místa (IOSS). Toto vyjasnění umožní osobám povinným k dani registrovaným k používání těchto režimů provádět opravy příslušných přiznání k dani až do lhůty pro podání těchto přiznání. Kromě toho se vyjasňuje, že opravy předchozích přiznání k DPH jsou povoleny pouze v přiznáních k DPH za následující zdaňovací období. V neposlední řadě by měl být jasně stanoven okamžik vzniku zdanitelného plnění u dodání zboží a poskytnutí služeb ve zjednodušeném režimu Unie a zjednodušeném režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa, aby se předešlo rozdílům v uplatňování pravidel mezi jednotlivými členskými státy.

[12] Směrnice Rady (EU) 2022/542 ze dne 5. dubna 2022, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a (EU) 2020/285, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 107, 6.4.2022, s. 1).

(31) Identifikace pro účely DPH je obecně vyžadována v každém členském státě, kde dochází ke zdanitelným plněním. Aby se však snížil počet případů, kdy je nutná vícenásobná registrace k DPH, zavedla směrnice (EU) 2017/2455 do směrnice 2006/112/ES řadu opatření, která mají nutnost vícenásobné registrace k DPH minimalizovat. Za účelem dalšího snížení nutnosti vícenásobné registrace k DPH byla stanovena řada rozšiřujících opatření na podporu cíle spočívajícího v jednotné registraci k DPH v Unii. Pro tato rozšiřující opatření by proto měla být stanovena pravidla.

(32) Směrnice (EU) 2017/2455 rozšířila mimo jiné oblast působnosti zjednodušeného jednoho správního místa tak, aby se stalo jedním správním místem s rozšířenou funkcí, vztahujícím se na veškerá přeshraniční poskytnutí služeb osobám nepovinným k dani uskutečněná v Unii a veškerý prodej zboží na dálku uvnitř Společenství. Elektronická rozhraní, jako jsou elektronická tržiště a platformy, která se stávají domnělými dodavateli v případě určitých dodání zboží v Unii, mohou výjimečně přiznávat v režimu Unie v rámci OSS i určitá domácí dodání zboží. Na podporu cíle jednotné registrace k DPH v Unii by měla být oblast působnosti režimu Unie v rámci jednoho správního místa dále rozšířena tak, aby zahrnovala i další dodání zboží, včetně domácích dodání zboží v Unii podniky spotřebitelům uskutečněných osobami povinnými k dani, které nejsou usazeny v členském státě spotřeby, čímž se zajistí, že se podniky nebudou muset registrovat k DPH v každém členském státě, v němž se toto dodání zboží spotřebitelům uskuteční.

(33) DPH obvykle vybírá a účtuje dodavatel zboží nebo poskytovatel služby. Za určitých okolností však mohou členské státy stanovit, že v rámci mechanismu přenesení daňové povinnosti je splatnou daň povinen účtovat příjemce zboží nebo služby, nikoli dodavatel či poskytovatel. Pro další podporu cíle jednotné registrace k DPH v Unii by měla být stanovena pravidla pro povinné uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti v situacích, kdy dodavatel či poskytovatel není usazen a identifikován pro účely DPH v členském státě, v němž je daň splatná. Při dodání zboží nebo poskytnutí služeb osobě identifikované pro DPH v členském státě, v němž je dodání zboží nebo poskytnutí služby zdanitelné, by dotyční dodavatelé nebo poskytovatelé měli být oprávněni uplatnit přenesení daňové povinnosti. Pro účely kontroly by tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb měla být vykázána v souhrnném hlášení. Kromě povinného používání mohou členské státy rovněž uplatňovat mechanismus přenesení daňové povinnosti na dodání zboží nebo poskytnutí služeb neusazenými obchodníky, kteří dodávají zboží nebo poskytují služby zákazníkovi, a to bez ohledu na jeho status. Dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na které se vztahuje režim ziskové přirážky podle hlavy XII kapitoly 4 směrnice 2006/112/ES, jsou však z mechanismu přenesení daňové povinnosti vyloučena.

(34) [vypouští se]

(35) [vypouští se]

(36) Směrnice (EU) 2017/2455 zavedla do směrnice 2006/112/ES zvláštní zjednodušení, tzv. režim jednoho správního místa pro dovoz (IOSS), jenž měl snížit zátěž spojenou s dodržováním předpisů o DPH při dovozu určitého zboží nízké hodnoty spotřebitelům v Unii. K zajištění jednotných podmínek pro provádění směrnice 2006/112/ES by měly být Komisi svěřeny pravomoci k zajištění správného používání a procesu ověřování identifikačních čísel pro DPH v rámci režimu jednoho správního místa pro dovoz pro účely osvobození od daně, které uvedená směrnice stanoví. Toto zmocnění by mělo Komisi umožnit přijmout prováděcí akt k zavedení zvláštních opatření, která by měla zabránit některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Tato zvláštní opatření zahrnují mimo jiné propojení jedinečného čísla zásilky s identifikačním číslem pro DPH v rámci režimu jednoho správního místa pro dovoz. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s přezkumným postupem podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[13] a za tímto účelem by výborem měl být výbor zřízený podle článku 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 904/2010[14].

---

13 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

14 Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

(37) Registrace dodavatele či poskytovatele k DPH se vyžaduje, pokud tento dodavatel nebo poskytovatel není identifikován pro DPH v členském státě, v němž je daň splatná. Zejména přemístění vlastního zboží osoby povinné k dani do jiného členského státu, mimo jiné pro účely činnosti této osoby související s elektronickým obchodováním, vyžaduje registraci v členských státech, z nichž a do nichž je zboží přemístěno. V souladu s cílem jednotné registrace k DPH v Unii by se měly dále omezit případy, kdy je vyžadována vícenásobná registrace k DPH, a to stanovením používání nového režimu v rámci režimů jednoho správního místa, který má konkrétně zjednodušit povinnosti týkající se dodržování předpisů v oblasti DPH v souvislosti s některými přemístěními vlastního zboží. Kromě toho, pokud je přemístění vlastního zboží uskutečněno osobou povinnou k dani pro jinou osobu povinnou k dani a pokud se toto přemístění neuskuteční na výslovnou žádost této jiné osoby povinné k dani, je osoba uskutečňující přemístění povinna sdělit určité informace o přemístění vlastníkovi tohoto zboží.

(38) Směrnice 2006/112/ES stanoví zjednodušený režim DPH u zboží přemístěného v režimu call-off stock, pokud jsou splněny určité stanovené podmínky. Jelikož zjednodušený režim jednoho správního místa pro přemístění vlastního zboží je komplexní a zahrnuje přeshraniční pohyby zboží, na něž se v současné době vztahuje režim call-off stock podle článku 17a uvedené směrnice, je nezbytné tento režim postupně ukončit stanovením konečného data ještě před tím, než budou ustanovení o režimu call-off stock ve směrnici 2006/112/ES zcela zrušena. Proto by mělo být stanoveno konečné datum 30. června 2028, po jehož uplynutí již nebude možné uskutečňovat v režimu call-off stock žádná nová dodání. U dodání v režimu call-off stock, která byla zahájena do 30. června 2028, by měly nadále platit příslušné podmínky, včetně dvanáctiměsíční lhůty pro převod vlastnictví tohoto zboží na zamýšleného kupujícího. Současně se začleněním tohoto nového konečného data by měl být do ustanovení týkajících se režimu call-off stock vložen nový odstavec, který zajistí, že tento režim přestane platit dne 30. června 2029, neboť po tomto datu již nebude potřebný.

(38a) S ohledem na stávající rozdílné postupy uplatňované v členských státech, pokud jde o identifikaci osob povinných k dani, je vhodné stanovit pozdější datum použitelnosti pravidla domnělého dodavatele , aby byl zajištěn hladký přechod k novému pravidlu.

(39) [vypouští se]

(40) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech[15] zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

(41) Jelikož cílů této směrnice, totiž přizpůsobení systému DPH digitálnímu věku, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu potřeby harmonizovat a podpořit používání požadavků na digitální výkaznictví, zlepšit uplatňování DPH v rámci ekonomiky platforem a omezit případy, kdy je podnik povinen se registrovat v jiných členských státech, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(42) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 0

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem od data vstupu této směrnice v platnost

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

[15] Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

0) V článku 143 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Pro účely osvobození od daně podle odst. 1 písm. ca) přijme Komise prováděcí akt, kterým zavede zvláštní opatření k zabránění některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, mimo jiné propojením jedinečného čísla zásilky s odpovídajícím identifikačním číslem pro DPH podle článku 369q.

Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011 a za tímto účelem je výborem výbor zřízený podle článku 58 nařízení (EU) č. 904/2010.“

1) V článku 218 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy za podmínek, které mohou stanovit, uložit osobám povinným k dani usazeným na jejich území povinnost vystavovat na jejich území elektronické faktury za jiná dodání zboží a poskytnutí služeb, než která jsou uvedena v článku 262.“

2) V článku 232 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy, které využívají možnosti stanovené v čl. 218 odst. 2, stanovit, že používání elektronických faktur vystavených osobami povinnými k dani usazenými na jejich území není podmíněno souhlasem příjemce usazeného na jejich území.“

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2027

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

0) V článku 14a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobné prostředky, usnadňuje dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží ve Společenství nepodléhá DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jakékoli jiné osobě nepovinné k dani, má se za to, že toto zboží sama obdržela a dodala sama.

Nejpozději do 1. července 2027 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě na základě informací získaných od členských států hodnotící zprávu o fungování pravidla domnělého dodavatele a případně předloží legislativní návrh na jeho další prodloužení.“

1) Článek 17a se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) zboží je odesláno nebo přepraveno osobou povinnou k dani nebo na její účet třetí osobou do 30. června 2028 do jiného členského státu za účelem jeho dodání v tomto státě v pozdější fázi po ukončení přepravy jiné osobě povinné k dani, která je oprávněna převzít vlastnické právo k tomuto zboží v souladu s dohodou mezi oběma osobami povinnými k dani;“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Tento článek se přestane uplatňovat dnem 30. června 2029.“

2) V hlavě V se nadpis v kapitole 3a nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani, které uskutečňují určitá dodání zboží podle čl. 33 písm. a) a určitá poskytnutí služeb podle článku 58“.

3) Článek 59c se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) služby jsou poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v kterémkoli jiném členském státě než členském státě uvedeném v písmeni a), nebo je zboží odesláno nebo přepravováno z členského státu uvedeného v písmeni a) do jiného členského státu; a“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členský stát uvedený v odst. 1 písm. a) poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím dodání zboží nebo poskytnutí služeb, jež splňují podmínky podle uvedeného odstavce, možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 písm. a) a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

Má se za to, že možnost uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce využila osoba povinná k dani registrovaná ve zvláštním režimu stanoveném v hlavě XII kapitole 6 oddíle 3.“

4) Článek 66 se nahrazuje tímto:

„Článek 66

„1. Odchylně od článků 63, 64 a 65 mohou členské státy stanovit, že v případě určitých plnění nebo určitých kategorií osob povinných k dani vzniká daňová povinnost v jednom z těchto okamžiků:

a) nejpozději vystavením faktury;

b) nejpozději přijetím platby;

c) není-li vystavena faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určité době před uplynutím lhůty pro vystavení faktur stanovené členskými státy podle čl. 222 druhého pododstavce, nebo pokud členský stát takovou lhůtu nestanovil, v určité lhůtě po uskutečnění zdanitelného plnění.

2. Odchylka podle odstavce 1 se nepoužije na tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb:

a) poskytnutí služeb, na něž se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 2, pokud je uskutečňuje osoba povinná k dani, která je oprávněna používat tento zvláštní režim v souladu s článkem 359;

b) dodání zboží a poskytnutí služeb, na něž se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 3, pokud je uskutečňuje osoba povinná k dani, která je oprávněna používat tento režim v souladu s článkem 369b;

c) poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196;

d) dodání nebo přemístění zboží podle článku 67.“

5) V článku 167a se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou v rámci volitelného režimu stanovit, že u osoby povinné k dani, jejíž povinnost k dani vznikne výhradně podle čl. 66 odst. 1 písm. b), dochází k odkladu nároku na odpočet daně, dokud není daň ze zboží dodaného nebo služby poskytnuté této osobě zaplacena dodavateli zboží nebo poskytovateli služby.“

6) [vypouští se]

7) [vypouští se]

8) Článek 226 se mění takto:

bod 7a se nahrazuje tímto:

„7a) vzniká-li daňová povinnost v okamžiku přijetí platby podle čl. 66 odst. 1 písm. b) a okamžikem vzniku daňové povinnosti vzniká nárok na odpočet, poznámka „hotovostní účetnictví“;“.

9) [vypouští se]

10) Článek 237 se zrušuje.

11) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„Článek 359

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani. Tento zvláštní režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

11a) V čl. 361 odst. 1 se písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) elektronickou adresu a případně adresy internetových stránek, jsou-li k dispozici;“.

11b) Článek 368 se nahrazuje tímto:

„Článek 368

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členském státě spotřeby u služeb, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím a službami použitými pro účely poskytnutí služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

11c) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 369aa

Dodání plynu prostřednictvím soustavy zemního plynu nacházející se na území Společenství nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, dodání elektřiny nebo dodání tepelné nebo chladicí energie prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí za podmínek stanovených v článku 39, pokud jsou tato dodání uskutečněna osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jakékoli jiné osobě nepovinné k dani osobou povinnou k dani neusazenou v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, se pro účely použití článku 369b považuje do 1. července 2028 za prodej zboží na dálku uvnitř Společenství.“

12) V článku 369j se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím a službami použitými pro účely dodání zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.“

12a) V článku 369m se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Odstavec 1 se nevztahuje na osoby povinné k dani, na které se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 1 oddíle 2.“

12b) Článek 369p se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) elektronickou adresu a případně adresy internetových stránek, jsou-li k dispozici;“

b) v odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) elektronickou adresu a případně adresy internetových stránek, jsou-li k dispozici;“

13) V článku 369w se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím a službami použitými pro účely dodání zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2028

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) [vypouští se]

2) [vypouští se]

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 28a

1. Bez ohledu na článek 28 se má za to, že osoba povinná k dani, která prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek v Unii, usnadňuje poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování, zejména nepřetržitého pronájmu ubytování stejné osobě na dobu maximálně 30 nocí, nebo silniční přepravy cestujících, tyto služby obdržela a poskytla sama, ledaže osoba, která tyto služby poskytuje:

   a) poskytla osobě povinné k dani usnadňující poskytnutí své identifikační číslo pro DPH vydané v členských státech, v nichž k předmětnému poskytnutí služby dochází, nebo identifikační číslo, které jí bylo přiděleno podle článku 362 nebo 369d; a

   b) uvedla osobě povinné k dani usnadňující poskytnutí služby, že bude účtovat DPH splatnou za toto poskytnutí.

2. Pro účely odstavce 1 se silniční přepravou cestujících uskutečněnou v Unii rozumí úsek služby mezi dvěma místy v Unii.

2a. Odstavec 1 se nepoužije na poskytnutí služeb v rámci zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 3.

3. Členské státy mohou požadovat, aby osoba povinná k dani usnadňující poskytnutí služby potvrdila identifikační číslo pro DPH uvedené v odst. 1 písm. a) vhodnými prostředky stanovenými v souladu s vnitrostátním právem.

4. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy vyloučit z oblasti použití odstavce 1 poskytování služeb krátkodobého pronájmu ubytování, služeb silniční přepravy cestujících nebo obojího uskutečněné na jejich území v rámci zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 1 oddílu 2.

5. Pokud členský stát využil možnost uvedenou v odstavci 4, informuje o tom výbor pro DPH. Komise zveřejní úplný seznam členských států, které této možnosti využily.

6. Do 1. července 2033 předloží Komise Radě zprávu hodnotící fungování tohoto článku a uplatňování pravidel DPH na zprostředkovatelské služby, včetně dopadu na fungování vnitřního trhu a efektivitu výběru DPH, a bude-li to považováno za nezbytné, předloží náležitý legislativní návrh.“

4) [vypouští se]

5) [vypouští se]

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 46a

Místem poskytnutí usnadňující služby osobě nepovinné k dani s použitím elektronického rozhraní, jako je tržiště, platforma, portál nebo podobné prostředky, je místo, kde se v souladu s ustanoveními této směrnice poskytne základní plnění.“

7) V čl. 135 odst. 2 se vkládá nové písmeno, které zní:

„aa) bez ohledu na písmeno a) se má za to, že nepřerušený pronájem ubytování téže osobě po dobu nejvýše 30 nocí má podobnou funkci jako hotelové odvětví s výhradou kritérií, podmínek a omezení, které stanoví členské státy;“.

7a) V článku 135 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy před 1. červencem 2028 sdělí výboru pro DPH znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, v nichž uvádějí kritéria, podmínky a omezení týkající se čl. 135 odst. 2 písm. aa).

Do 31. prosince 2028 zveřejní Komise na základě informací poskytnutých členskými státy, jak je uvedeno v prvním odstavci, úplný seznam s kritérii, podmínkami a omezeními, která členské státy stanoví v souvislosti s čl. 135 odst. 2 písm. aa).“

8) [vypouští se]

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 136b

Pokud se podle článku 28a má za to, že osoba povinná k dani obdržela a poskytla službu sama, osvobodí členské státy poskytnutí této služby dotyčné osobě povinné k dani od daně.“

9a) V čl. 138 odst. 2 se písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) dodání zboží spočívající v jeho přemístění do jiného členského státu, které by bylo osvobozeno od daně podle odstavce 1 a písmen a) a b) tohoto odstavce, kdyby se uskutečnilo pro jinou osobu povinnou k dani. Odst. 1 písm. b) se nepoužije na přemístění přiznaná v rámci zvláštního režimu podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 5.“

10) [vypouští se]

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 172a

Pokud se podle článku 28a má za to, že osoba povinná k dani obdržela a poskytla služby sama, nemají tato poskytnutí služby vliv na nárok této osoby povinné k dani na odpočet daně bez ohledu na to, zda u těchto poskytnutí je či není daň odpočitatelná.“

12) Článek 194 se nahrazuje tímto:

„Článek 194

1. a) Aniž jsou dotčeny články 195 a 196, uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb osoba povinná k dani, která není usazena a identifikována pro účely DPH prostřednictvím daňového identifikačního čísla pro DPH podle článku 214 v členském státě, v němž je daň splatná, osobou povinnou odvést daň je pořizovatel nebo příjemce, pokud je tato osoba v tomto členském státě již identifikována pro účely DPH.

   b) Kromě toho, uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží a poskytnutí služby osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou členské státy v souladu s jimi stanovenými podmínkami určit, že osobou povinnou odvést daň je pořizovatel zboží nebo příjemce služeb.

2. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije na dodání zboží uskutečněné obchodníkem povinným k dani podle čl. 311 odst. 1 bodu 5), je-li zboží předmětem DPH v souladu se zvláštním režimem stanoveným v hlavě XII kapitole 4 oddíle 2 této směrnice.“

13) V článku 222 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u dodání zboží nebo poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést pořizovatel nebo příjemce podle článků 194 a 196, je faktura vystavena nejpozději patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.“

13a) V článku 226 se bod 4 nahrazuje tímto:

„4) identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce uvedené v článku 214, pod kterým obdržel dodání zboží nebo poskytnutí služby, pro které je osobou povinnou odvést daň, anebo dodání zboží podle článku 138, s výjimkou případů využívajících zvláštní režim uvedený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5;“.

14) Článek 242a se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je tržiště, platforma, portál nebo podobné prostředky, usnadňuje poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování nebo silniční přepravy cestujících v Unii a pokud se tato osoba nepovažuje za osobu, která tyto služby obdržela a poskytla sama podle článku 28a, má osoba povinná k dani, která předmětná poskytnutí služby usnadňuje, povinnost o těchto plněních uchovávat záznamy. Tyto záznamy jsou dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu, v němž jsou tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb zdanitelná, umožnily ověřit, zda byla daň správně zúčtována.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Záznamy uvedené v odstavcích 1 a 1a jsou dotyčným členským státům na žádost zpřístupňovány v elektronické podobě.

Členské státy mohou nadále požadovat, aby tyto záznamy byly poskytovány pravidelně a systematicky, dokud nebude k dispozici automatizovaný přístup k těmto záznamům.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od konce roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

14a) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 242b

Přemisťuje-li osoba povinná k dani zboží na účet osoby povinné k dani do jiného členského státu v souladu s čl. 17 odst. 1, informuje tuto osobu nejpozději při přepravě nebo odeslání zboží o tom, že zboží je nebo bude přemístěno, pokud se přemístění neuskutečňuje na výslovnou žádost druhé osoby.“

15) V článku 262 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) pořizovatelé identifikovaní pro účely DPH, kterým bylo dodáno zboží v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 138 odst. 1 a čl. 138 odst. 2 písm. c), s výjimkou případů, kdy se použije zvláštní režim uvedený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5;“

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým tato osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH dodala zboží nebo poskytla služby jiné než zboží nebo služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od daně a u nichž je podle článku 194 povinen odvést daň příjemce, je-li zákazník identifikován pro účely DPH a podle článku 196.“

15a) V čl. 288 prvním pododstavci se bod 3 nahrazuje tímto:

„3) hodnoty plnění osvobozených od daně podle článků 136a, 136b, 146 až 149 a článků 151, 152 a 153;“.

16) V článku 306 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Zvláštní režim uvedený v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na poskytnutí služeb uskutečněná podle článku 28a.“

17) V hlavě XII se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 6

Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani nebo uskutečňující prodej zboží na dálku či určitá domácí dodání zboží nebo přemístění vlastního zboží“.

18) Článek 365 se nahrazuje tímto:

„Článek 365

Přiznání k dani obsahuje osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž případně uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

Jsou-li v přiznání k dani vyžadovány jakékoli změny do dne, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 364, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 364, jakékoli změny, uvedou se v některém z následných daňových období do tří let ode dne, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 364. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

19) V hlavě XII se v kapitole 6 nadpis oddílu 3 nahrazuje tímto:

„Oddíl 3

Zvláštní režim pro prodej zboží na dálku uvnitř Společenství pro určitá dodání zboží na území členského státu uskutečněné osobou povinnou k dani a pro určité služby poskytované osobami povinnými k dani usazenými ve Společenství, avšak nikoli v členském státě spotřeby“.

19a) Článek 369a se mění takto:

a) bod 2 se mění takto:

i) třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti a stálou provozovnu ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží. V případě dodání zboží bez odeslání nebo přepravy zboží nebo v případě, že odeslání nebo přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě nebo v souladu s článkem 37 nebo 39, je členským státem identifikace členský stát, v němž se dodání uskutečňuje. Jsou-li odeslání nebo přeprava zboží zahájeny ve více než jednom členském státě nebo se v nich dodání uskutečňuje, osoba povinná k dani uvede, který z těchto členských států je členským státem identifikace. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky;“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Členský stát identifikace pro tento zvláštní režim je však stejný jako pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5, je-li tato osoba pro tento režim registrována.“;

b) bod 3 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) v případě dodání zboží bez odeslání nebo přepravy zboží, nebo pokud odeslání nebo přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, dotyčný členský stát;“,

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) v případě dodání zboží podle článků 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, členský stát, v němž se dodání považuje za uskutečněné.“

20) [vypouští se]

21) Článek 369b se nahrazuje tímto:

„Článek 369b

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu těmto osobám povinným k dani, s výjimkou těch, které uskutečňují výhradně dodání zboží a poskytování služeb osvobozených od daně, které nezakládá nárok na odpočet daně:

a) osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

b) osobě povinné k dani usnadňující dodání zboží v souladu s čl. 14a odst. 2 bez odeslání nebo přepravy nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě;

c) osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby, která poskytuje služby osobě nepovinné k dani;

d) osobě povinné k dani neusazené v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, která dodává zboží v souladu s články 36, 37 a 39 osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

e) osobě povinné k dani neusazené v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, která dodává zboží v souladu bez odeslání nebo přepravy nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

f) osobě povinné k dani neusazené v členském státě, do níž bylo zboží přemístěno v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5, pokud toto zboží podléhá DPH v souladu s články 16, 18, 26 nebo je-li třeba opravit odpočet daně v souladu s hlavou X kapitolou 5.

Tento zvláštní režim se použije na veškerá způsobilá dodání ve Společenství dotčenou osobou povinnou k dani.“

22) Článek 369g se nahrazuje tímto:

„Článek 369g

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH a případně platné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na níže uvedená dodání a poskytnutí, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období:

a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

b) poskytování služby;

c) dodání zboží v souladu s články 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

d) dodání zboží, a to i zdanitelnou osobou usnadňující tato dodání v souladu s čl. 14a odst. 2, bez odeslání nebo přepravy, nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

e) dodání zboží a poskytnutí služeb v souladu s články 16, 18 a 26 po přemístění vlastního zboží v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5.

V přiznání k dani se uvedou také změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 5 tohoto článku.

2. Je-li zboží dodáno bez odeslání nebo přepravy, nebo je-li odesláno nebo přepraveno do jiných nebo z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani rovněž celkovou hodnotu bez DPH a případně platné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na níže uvedená dodání, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, pro každý členský stát, do něhož nebo z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno:

a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

b) dodání zboží, a to i osobou povinnou k dani usnadňující tato dodání v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

c) dodání zboží v souladu s články 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

d) dodání zboží a poskytnutí služeb v souladu s články 16, 18 a 26 po přemístění vlastního zboží v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5.

Ve vztahu k dodáním uvedeným v tomto odstavci obsahuje přiznání k dani také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, z něhož je toto zboží odesláno nebo do něhož je přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici.

Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v rozdělení podle členských států spotřeby.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž poskytuje služby, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje přiznání k dani také celkovou hodnotu bez DPH a případně platné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň s ohledem na tato dodání, a to pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

4. Vyžaduje-li se oprava odpočtu daně u zboží, které bylo přemístěno v souladu se zvláštním režimem podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 5, obsahuje přiznání k dani relevantní faktory, které vedly k opravě, a splatnou DPH a v případě investičního majetku datum začátku období na úpravu daně, které začíná po přemístění.

5. Jsou-li vyžadovány jakékoli změny přiznání k dani až do data, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 369f, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369f, jakékoli změny, uvedou se v některém z přiznání k dani v následujícím zdaňovacím období do tří let od data, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369f. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

6. Pro účely tohoto článku nezahrnuje přiznání k dani dodání zboží a poskytnutí služeb osvobozená od daně, u nichž nevzniká nárok na odpočet.“

23) [vypouští se]

24) Článek 369p se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) status osoby povinné k dani považované za osobu, která podle čl. 14a odst. 1 obdržela a dodala zboží sama.“;

b) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) status osoby povinné k dani považované za osobu, která podle čl. 14a odst. 1 obdržela a dodala zboží sama.“

25) [vypouští se]

26) Článek 369t se nahrazuje tímto:

„Článek 369t

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369q a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, u něhož vzniká daňová povinnost v daném zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž případně uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

2. Jsou-li vyžadovány jakékoli změny přiznání k dani až do data, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 369s, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369s, jakékoli změny, uvedou se v některém z přiznání k dani v následujícím zdaňovacím období do tří let od data, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369s. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

27) V hlavě XII se v kapitole 6 doplňuje nový oddíl, který zní:

„Oddíl 5

Zvláštní režim pro přemístění vlastního zboží

Článek 369xa

Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

1) „přemístěním vlastního zboží“ přemístění zboží do jiného členského státu v souladu s čl. 17 odst. 1, které nezahrnuje přemístění zboží, u něhož v tomto členském státě neexistuje plný nárok na odpočet daně;

2) „členským státem identifikace“ členský stát, na jehož území má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo v němž, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, má stálou provozovnu.

Nemá-li osoba povinná k dani ve Společenství sídlo ekonomické činnosti, ale má v něm více než jednu stálou provozovnu, je členským státem identifikace členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti a stálou provozovnu ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží. Jsou-li odeslání nebo přeprava zboží zahájeny ve více než jednom členském státě, osoba povinná k dani uvede, který z těchto členských států je členským státem identifikace. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Členský stát identifikace pro tento zvláštní režim je však stejný jako pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3, je-li tato osoba pro tento režim registrována.

Článek 369xb

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu všem osobám povinným k dani, které uskutečňují přemístění vlastního zboží.

Tento zvláštní režim se vztahuje na všechna přemístění vlastního zboží uskutečněná osobou povinnou k dani registrovanou k používání tohoto zvláštního režimu.

Článek 369xc

Osoba povinná k dani informuje členský stát identifikace o zahájení a ukončení svých zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo takové jejich změny, které způsobí, že tato osoba povinná k dani přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Osoba povinná k dani tyto informace sdělí elektronicky.

Článek 369xd

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, je pro zdanitelná plnění uskutečňovaná v rámci tohoto zvláštního režimu identifikována pro účely DPH pouze v členském státě identifikace. K tomuto účelu použije členský stát osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejích povinností v rámci vnitřního systému.

Článek 369xe

Členský stát identifikace vyjme osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:

a) tato osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace, že již neuskutečňuje přemístění vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje;

b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby povinné k dani, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, skončily;

c) tato osoba povinná k dani přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;

d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369xf

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každý měsíc, a to i v případě, že se přemístění zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, neuskutečnilo. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 369xg

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369xd a pro každý členský stát, do něhož bylo zboží odesláno nebo přemístěno, celkovou hodnotu, bez DPH, přemístění, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období.

V přiznání k dani se uvedou také změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 3.

2. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani rovněž celkovou hodnotu, bez DPH, přemístění, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, pro každý členský stát, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno.

Přiznání k dani obsahuje také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici. Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v rozdělení podle členských států, do nichž je zboží odesláno nebo přepraveno.

3. Jsou-li v přiznání k dani vyžadovány jakékoli změny do data, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 369xf, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po datu, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369xf, jakékoli změny, uvedou se v některém z následných daňových období do tří let od data, kdy mělo být podáno původní přiznání v souladu s článkem 369xf. V uvedeném následném přiznání k dani se označí příslušný členský stát, do něhož a z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, zdaňovací období a základ daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

Článek 369xh

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně.

Pokud byly při dodání zboží použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369xi

Pro účely tohoto zvláštního režimu je pořízení zboží uvnitř Společenství v členském státě, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno, osvobozeno od daně.

Bez ohledu na čl. 214 odst. 1 nevede pořízení zboží uvnitř Společenství uvedené v prvním odstavci k povinnosti registrace podle uvedeného článku.

Pro účely článků 16, 18, 26, 185 až 189 a 192 se toto osvobození od daně uvedené v prvním odstavci považuje za uplatnění plného nároku na odpočet DPH, který by byl splatný, pokud by toto osvobození nebylo použitelné.

Článek 369xj

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nesmí v přiznání k dani vztahujícím se k tomuto zvláštnímu režimu vykázat podle článku 168 této směrnice daň odpočitatelnou v členských státech, do nichž nebo z nichž je zboží odesláno nebo přepraveno, u zdanitelných činností, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím a službami použitými pro účely přemístění vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zbožím jí dodaným nebo službami jí poskytnutými v tomto členském státě.

Článek 369xk

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o přemístěních vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členských států, z nichž a do nichž bylo zboží odesláno nebo přepraveno, umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 se na žádost zpřístupní členskému státu, z něhož a do něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, a členskému státu identifikace v elektronické podobě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, v němž se přemístění vlastního zboží uskutečnilo.“

Článek 3

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2029

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) V článku 243 se zrušuje odstavec 3.

2) V článku 262 se zrušuje odstavec 2.

Článek 4

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2030

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) V článku 42 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pořizovatel splnil povinnosti stanovené v hlavě XI kapitole 6 oddíle 1 týkající se předávání údajů o pořízeních zboží uvnitř Společenství.“

2) V článku 138 se odstavec 1a nahrazuje tímto:

„1a. Osvobození podle odstavce 1 tohoto článku se neuplatní, pokud dodavatel nesplnil povinnost podle článků 262 a 263 sdělit údaje o plněních uvnitř Společenství nebo pokud předané údaje neobsahují správné informace týkající se tohoto dodání, jak požaduje článek 264, pokud dodavatel nemůže ke spokojenosti příslušných orgánů nedostatky řádně odůvodnit.“

2a) V článku 168 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vztahují-li se na plnění vykazovací povinnosti stanovené v čl. 271a odst. 1, mohou členské státy za podmínek, které stanoví, uvést, že má zákazník nárok na odpočet nebo vrácení DPH, která je splatná nebo byla odvedena, pouze pokud je držitelem elektronické faktury vystavené v souladu s požadavky stanovenými v čl. 218 odst. 3.“

2b) Článek 217 se nahrazuje tímto:

„Článek 217

Pro účely této směrnice se „elektronickou fakturou“ rozumí faktura, která obsahuje údaje požadované touto směrnicí a která byla alespoň v souvislosti s údaji obsaženými v článcích 262 a 271b vystavena, předána a přijata ve strukturovaném elektronickém formátu umožňujícím její automatizované a elektronické zpracování.“

3) Článek 218 se nahrazuje tímto:

„Článek 218

1. Elektronické faktury, doklady nebo sdělení v tištěné nebo elektronické podobě jiné než elektronické musí splňovat podmínky stanovené v této kapitole, aby byly přijaty jako faktury.

2. Pro účely této směrnice se faktury vystavují jako elektronické faktury. Členské státy však mohou přijímat doklady nebo sdělení v papírové podobě nebo v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury za plnění, na něž se nevztahují vykazovací povinnosti stanovené v hlavě XI kapitole 6.

3. Elektronické faktury musí být v souladu s evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU*. Členské státy mohou povolit použití jiných norem pro elektronické faktury v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb na jejich území, kromě těch, jež jsou uvedeny v článku 262.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby elektronické faktury vystavené osobami povinnými k dani:

- obsahovaly informace požadované touto směrnicí;
- splňovaly požadované technické normy pro elektronickou fakturaci uvedené v odstavci 3.

5. Členské státy umožní, aby osoba povinná k dani, která fakturu vystavila, nebo třetí osoba jednající jejím jménem a na její účet dodržovaly opatření stanovená v odstavci 4.

Členské státy mohou rovněž povolit používání veřejného portálu, je-li k dispozici.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1).“

4) V článku 222 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u dodání zboží či poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést zákazník podle článků 194, 195, 196 a 197, je faktura vystavena nejpozději deset dnů po uskutečnění zdanitelného plnění.

V případě zálohové platby před dodáním zboží nebo poskytnutím služeb, za které je zákazník povinen odvést daň podle článků 194, 195, 196 a 197, je faktura vystavena nejpozději do deseti dnů po obdržení zálohy.“

5) Článek 223 se mění takto:

„Článek 223

Členské státy umožní osobám povinným k dani vystavit souhrnné faktury, které obsahují podrobné údaje pro několik samostatných dodání zboží nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že u dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvedených v souhrnné faktuře vzniká daňová povinnost během téhož kalendářního měsíce.

Za dodání zboží a poskytnutí služeb uvedených v článku 222 se souhrnné faktury vystavují nejpozději do deseti dnů po skončení kalendářního měsíce, k němuž se souhrnná faktura vztahuje.

Členské státy mohou vyloučit možnost vydávat souhrnné faktury v některých odvětvích citlivých z hlediska podvodů. Členské státy informují výbor pro DPH o výjimkách, které provedly.“

6) Článek 226 se mění takto:

a) bod 11a) se nahrazuje tímto:

„11a) je-li zákazník osobou povinnou odvést daň, údaj „přenesení daňové povinnosti“ a v případě dodání zboží, za které je příjemce povinen odvést daň podle článku 197, navíc poznámku „trojstranný obchod“;“

b) doplňují se nové body 16 a 17, které znějí:

„16) v případě opravné faktury uvedené v článku 219 pořadové číslo, které určuje opravenou fakturu, podle bodu 2;

17) číslo (čísla) bankovního účtu nebo číslo (čísla) virtuálního účtu (virtuálních účtů) dodavatele nebo jiného identifikačního kódu (jiných identifikačních kódů), které jednoznačně identifikují účet (účty) dodavatele, na který mohou příjemci faktury tuto fakturu zaplatit.“

6a) Článek 232 se nahrazuje tímto:

„Článek 232

Vystavení elektronické faktury osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která splňuje evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznam jejích syntaxí podle směrnice 2014/55/EU, nepodléhá souhlasu příjemce. Členské státy však mohou podmínit faktury splňující tento standard přijetím ze strany příjemce u plnění, na něž se nevztahují vykazovací povinnosti stanovené v hlavě XI kapitole 6, pokud tento členský stát využil možnosti uvedené v čl. 218 odst. 2.

Vystavení elektronické faktury, která splňuje jiný standard, osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani nebo faktur v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury, je podmíněno souhlasem příjemce. Členské státy, které využily možnosti uvedené v čl. 218 odst. 3, však mohou stanovit, že elektronické faktury používající jiné normy nejsou podmíněny souhlasem příjemce usazeného na jejich území.

Členské státy, které využily možnosti uvedené v čl. 221 odst. 1, mohou vystavení elektronických faktur nebo faktur v jiných elektronických formátech než elektronických faktur podmínit souhlasem zákazníka.“

6b) V čl. 233 odst. 2 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„Vedle kontrolních mechanismů podnikových procesů popsaných v odstavci 1 jsou níže uvedeny příklady technologií, které zajišťují věrohodnost původu a neporušenost obsahu elektronické faktury nebo dokladů nebo zpráv v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury:“.

6c) Článek 235 se nahrazuje tímto:

„Článek 235

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro vystavování elektronických faktur nebo dokladů nebo zpráv v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území ze země, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (EU) č. 904/2010.“

6d) Článek 236 se nahrazuje tímto:

„Článek 236

V případě většího počtu elektronických faktur nebo dokladů nebo sdělení v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury předávaných nebo zpřístupňovaných stejnému příjemci mohou být údaje společné jednotlivým fakturám uvedeny pouze jednou, pokud jsou u každé faktury přístupné všechny informace.“

7) V hlavě XI se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 6

Požadavky na digitální výkaznictví“.

8) V hlavě XI se v kapitole 6 vkládá nový nadpis oddílu 1, který zní:

„Oddíl 1

Požadavky na digitální výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb ve Společenství mezi osobami povinnými k dani“.

9) Článek 262 se nahrazuje tímto:

„Článek 262

1. Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH předkládá údaje uvedené v článku 264 týkající se:

a) dodání a přemístění zboží uskutečněných v souladu s čl. 138 odst. 1 a čl. 138 odst. 2 písm. c);

b) pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečněných v souladu s článkem 20 a plnění považovaných za taková pořízení podle článku 21 nebo 22;

c) dodání zboží a poskytnutí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je příjemce povinen odvést daň podle článku 194, je-li zákazník identifikován pro účely DPH, a článků 195, 196 a 197. a

d) pořízení zboží a přijetí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je uvedená osoba povinna odvést daň podle článku 194, je-li příjemce identifikován pro účely DPH, a článků 195, 196, 197 nebo 204.

Členské státy mohou stanovit, že osoby povinné k dani identifikované pro účely DPH nepředkládají údaje uvedené v článku 264 o plněních uvedených v prvním pododstavci písm. b) a d). Členské státy, které využijí této možnosti, uvědomí Komisi, která informuje ostatní členské státy o:

a) přijetí tohoto opatření před jeho vstupem v platnost;

b) dni, kdy se toto opatření přestane uplatňovat, před tímto datem.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se předkládají členskému státu, který osobě povinné k dani vydal identifikační číslo pro DPH, které tato osoba použila pro plnění, jehož se informace týkají.

3. Odchylně od odst. 1 písm. a) a b) osoby povinné k dani registrované v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5 nepodávají informace o přemístění vlastního zboží a o plněních považovaných za pořízení uvnitř Společenství podle článku 21 nebo 22, která se týkají stejného zboží.“

10) Článek 263 se nahrazuje tímto:

„Článek 263

1. Údaje uvedené v čl. 262 odst. 1 za každé jednotlivé plnění předávají osoby povinné k dani, které jsou povinny vystavit fakturu týkající se plnění uvedených v čl. 262 odst. 1 písm. a) a c), a to v okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

Je-li faktura vystavena pořizovatelem zboží nebo příjemcem služeb na účet osoby povinné k dani, která je povinna vystavit fakturu, předávají se údaje uvedené v čl. 262 odst. 1 za každé jednotlivé plnění nejpozději do pěti dnů od okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

2. Údaje uvedené v čl. 262 odst. 1 za každé jednotlivé plnění předávají osoby povinné k dani, kterým musí být vystavena faktura týkající se plnění uvedených v čl. 262 odst. 1 písm. b) a d), a to nejpozději do pěti dnů od obdržení faktury. Členské státy mohou stanovit předání údajů o těchto plněních, pokud osoba, které má být faktura vystavena, neobdržela fakturu včas.

3. Údaje uvedené v odstavcích 1 a 2 předává osoba povinná k dani nebo třetí osoba jejím jménem. Pro předkládání těchto údajů stanoví členské státy elektronické prostředky.

Členské státy umožní předání těchto údajů, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU.

4. Jednotná elektronická zpráva pro poskytování údajů uvedených v odstavcích 1 a 2 se stanoví postupem podle čl. 58 odst. 2 nařízení (EU) č. 904/2010.“

11) Článek 264 se nahrazuje tímto:

„Článek 264

Údaje předávané v souladu s článkem 263 obsahují všechny tyto informace:

a) u dodání zboží uskutečněných v souladu s čl. 138 odst. 1 a dodání zboží a poskytnutí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je příjemce povinen odvést daň podle článků 194, 195, 196 a 197, údaje uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 11, 16, 17 a 11a, je-li tomu tak;

b) pokud jde o přemístění prováděná v souladu s čl. 138 odst. 2 písm. c), informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 11 a 16;

c) při pořízení zboží uvnitř Společenství v souladu s článkem 20 a při plněních považovaných za taková pořízení podle článku 22 informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 a 17;

d) u plnění považovaných za pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 21 informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 a 16;

e) u pořízení zboží a přijetí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je příjemce povinen odvést daň podle článků podle článků 194, 195, 196, 197 nebo 204, informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17 a 15, je-li tomu tak.“

12) [vypouští se]

13) [vypouští se]

14) [vypouští se]

15) [vypouští se]

16) Články 265, 266, 267, 268, 269, 270 a 271 se zrušují.

17) V hlavě XI se v kapitole 6 doplňuje nový oddíl 2, který zní:

„Oddíl 2

Požadavky na digitální vykazování u dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na území členského státu

Článek 271a

1. Členské státy mohou od osob povinných k dani usazených nebo identifikovaných pro účely DPH na jejich území požadovat, aby svému správci daně zasílaly elektronicky údaje o dodání zboží a poskytnutí služeb sobě nebo jiným osobám povinným k dani na jejich území jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 262.

2. Členské státy mohou od osob povinných k dani usazených nebo identifikovaných pro účely DPH na jejich území požadovat, aby svému správci daně zasílaly elektronicky údaje o dodání zboží a poskytnutí služeb, které si na jejich území dodaly nebo poskytly samy nebo které jim dodaly nebo poskytly jiné osoby povinné k dani, jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 262.

Článek 271b

1. Pokud členský stát požaduje zaslání údajů podle čl. 271a odst. 1, osoba povinná k dani, která je povinna vystavit fakturu, nebo třetí osoba na účet této osoby povinné k dani předá tyto údaje o každém jednotlivém plnění v okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

Je-li faktura vystavena pořizovatelem zboží nebo příjemcem služeb na účet osoby povinné k dani, která je povinna vystavit fakturu, předávají se údaje uvedené v čl. 271a odst. 1 za každé jednotlivé plnění nejpozději do pěti dnů od okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

2. Pokud členský stát požaduje zaslání údajů podle čl. 271a odst. 2, předá osoba povinná k dani, jíž byla vystavena faktura, nebo třetí osoba jednající na účet této osoby povinné k dani tyto údaje o každém jednotlivém plnění nejpozději do pěti dnů od obdržení faktury. Členské státy mohou stanovit předání údajů o těchto plněních, pokud osoba, které má být faktura vystavena, neobdržela fakturu včas.

3. Členské státy umožní přenos údajů z elektronických faktur, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice 2014/55/EU.

Členské státy mohou umožnit předávání údajů z elektronických faktur za použití jiných datových formátů, než je evropská norma pro elektronickou fakturaci a seznam jejích syntaxí podle směrnice 2014/55/EU, pokud ostatní datové formáty zajistí interoperabilitu s touto evropskou normou pro elektronickou fakturaci.

4. Členské státy, které vyžadují předání údajů podle článku 271a, mohou rozsah této povinnosti omezit na určité kategorie osob povinných k dani nebo na určité druhy plnění. Určí rovněž údaje, které je třeba předat.

Článek 271c

Nejpozději do 31. března 2033 předloží Komise na základě informací poskytnutých členskými státy Radě průběžnou hodnotící zprávu o fungování elektronické fakturace stanovené v kapitole 3 a unijních a vnitrostátních požadavků na digitální výkaznictví stanovených v této kapitole. V této zprávě Komise:

- posoudí účinky opatření na efektivnost výběru DPH a snížení výpadku příjmů z DPH, na počet kontrol prováděných daňovou správou, jakož i na snížení administrativní zátěže a na úspory nákladů pro osoby povinné k dani;

- posoudí dopady možnosti nabízené členským státům v čl. 262 odst. 1 druhém pododstavci na podvody v oblasti DPH v jiných členských státech a na fungování centrálního systému VIES;

- posoudí technické problémy vyplývající z provádění opatření, jako jsou chyby, zpoždění a opomenutí související s předáváním faktur a údajů;

- zhodnotí opatření a služby zavedené členskými státy a zpřístupněné daňovým poplatníkům s cílem zmírnit jejich administrativní zátěž;

- zhodnotí možný nový technologický vývoj v oblastech elektronické fakturace a digitálního výkaznictví;

- patřičně posoudí potřebu dalších opatření, a bude-li to považovat za nezbytné, předloží vhodný legislativní návrh takových opatření.“

18) Článek 273 se nahrazuje tímto:

„Článek 273

Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k zajištění správného výběru daně a k zabránění daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

Možnost stanovená v prvním pododstavci nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad rámec povinností stanovených v kapitole 3 ani k zavedení nových dodatečných vykazovacích povinností na základě plnění u dodání zboží a poskytnutí služeb nebo pořízení zboží nebo přijetí služeb mezi osobami povinnými k dani identifikovanými pro účely DPH v Unii nad rámec povinností stanovených v hlavě XI kapitole 6. Členské státy mohou nicméně požadovat, aby osoby povinné k dani uchovávaly údaje o svých plněních pro účely vykazování těchto údajů, které jsou nezbytné pro sestavení přiznání k dani nebo pro účely auditu. Členské státy, které měly k 1. lednu 2024 obecnou vykazovací povinnost na základě plnění u dodání zboží a poskytnutí služeb jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 262, mohou tyto vykazovací povinnosti zachovat, dokud nezavedou digitální systém vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb v reálném čase, který splňuje požadavky stanovené v hlavě XI kapitole 6 oddíle 2.

Členské státy, které měly k 1. lednu 2024 obecnou vykazovací povinnost na základě plnění u pořízení zboží a přijetí služeb jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 262, mohou tyto vykazovací povinnosti zachovat, dokud nezavedou digitální systém vykazování pořízení zboží a služeb v reálném čase, který splňuje požadavky stanovené v hlavě XI kapitole 6 oddíle 2.

Členské státy mohou zachovat požadavek, aby osoby povinné k dani uchovávaly údaje o svých plněních pro účely vykazování těchto údajů, které jsou nezbytné pro sestavení přiznání k dani nebo pro účely auditu.

Členské státy mohou uložit vykazovací povinnosti pro jiná plnění než ta, na něž se vztahují vykazovací povinnosti stanovené v hlavě XI kapitole 6.“

Článek 5

Provedení

0. Členské státy mohou uplatňovat právní a správní předpisy týkající se čl. 0 bodu 1 a 2 této směrnice od [*Úř. věst.: vložte prosím datum vstupu této směrnice v platnost*]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

1. Členské státy do dne 31. prosince 2026 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2027.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy do dne 30. června 2028 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2 této směrnice.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. července 2028.

Odchylně od druhého pododstavce použijí členské státy předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 2 bodem 3 této směrnice nejdříve ode dne 1. července 2028 a nejpozději ode dne 1. ledna 2030.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy do dne 30. června 2029 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 3 této směrnice.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. července 2029.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

4. Členské státy do dne 30. června 2030 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4 této směrnice.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. července 2030.

Členské státy, které mají k 1. lednu 2024 vnitrostátní digitální vykazovací povinnost v reálném čase na základě plnění, nebo kterým bylo uděleno povolení na základě článku 395 před 1. lednem 2024, které jim umožňuje tuto povinnost zavést, nebo v případě, že takové povolení nebylo nutné a přijaly před 1. lednem 2024 vnitrostátní právní předpisy stanovující zavedení takové vnitrostátní vykazovací povinnosti v reálném čase na základě plnění, však použijí ustanovení čl. 4 bodu 3 týkající se článku 218 a čl. 4 bodu 17 týkající se článků 271a a 271b do ledna 2035, pokud jde o vnitrostátní elektronickou fakturaci a vykazování. Pokud posouzení uvedené v článku 271c odhalí existenci nedostatků, Komise posoudí potřebu dalších opatření a v případě potřeby předloží vhodný návrh na odložení této lhůty do doby, než budou tyto nedostatky odstraněny.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

5. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda/předsedkyně